

fundet for påstanden om (betinget eller ubetinget) frakendelse. Har tiltalte derimod måttet indse, at han eller hun var syg eller svækket og derfor ikke var i stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde, er der sket frakendelse af førerretten.

Hvis der bliver tale om frakendelse af førerretten til motordrevet køretøj, er det udgangspunktet, at frakendelse sker betinget, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 1. Der vil dog ske ubetinget frakendelse af førerretten efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 4, hvis føreren forsætligt har voldt skade på andres person eller ting, forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor eller i øvrigt har ført motordrevet køretøj på særlig hensynsløs måde.

Har tiltalte bevidst sat sig i en tilstand, der svarer til en grad af spirituspåvirkethed, der normalt fører til domfældelse for spirituskørsel, vil føreren som udgangspunkt blive frakendt førerretten ubetinget. Dette gælder navnlig, hvis tilstanden skyldes brug af ikke-lægeordineret medicin eller narkotika.

Det har været antaget, at praksis for så vidt angår påvirkning af medicin kan sammenfattes således, at hvis tiltalte efter indtagelse af ikke-lægeordineret medicin (eller i større kvanta end ordineret) skønnes påvirket i let til middel grad, sker der ubetinget frakendelse. Det samme er tilfældet, hvis tiltalte er advaret mod eller fortrolig med virkningen af medicinen. Er tiltalte alene påvirket i let grad, sker frakendelse muligvis alene betinget. Resultatet kan antageligt påvirkes af oplysninger om kørslen.

Der vil i reglen blive tale om betinget frakendelse, hvis førerens tilstand skyldes træthed, overanstrengelse eller lignende.

Hvad angår påvirkning af både medicin og alkohol har det med nogen usikkerhed været antaget, at der i tilfælde, hvor tiltalte på grund af indtagelse af alkohol og ikke-lægeordineret medicin skønnes påvirket i mindst let til middel grad, sker ubetinget frakendelse, og at det samme sandsynligvis er resultatet, hvis medicinen er ordineret og tiltalte advaret imod eller i øvrigt fortrolig med virkningen. Er tiltalte i øvrigt påvirket af alkohol og medicin svarende til mindst let grad, sker alene betinget frakendelse.

Selv om en overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, isoleret betraget ville føre til betinget frakendelse, kan reglerne i færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 5-8, føre til ubetinget frakendelse. Bestemmelsen i § 126, stk. 1, nr. 5, angår visse tilfælde, hvor den pågældende har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig ville kunne føre til frakendelse af førerretten. Bestemmelsen i § 126, stk. 1, nr. 6, angår tilfælde, hvor den pågældende begår nyt forhold i prøvetiden for en

tidligere betinget frakendelse, mens § 126, stk. 1, nr. 7, angår tilfælde, hvor den pågældende begår nyt forhold inden for 3 år efter, at han eller hun er pålagt kørselsforbud. Bestemmelsen i § 126, stk. 1, nr. 8, angår tilfælde, hvor den pågældende tidligere er frakendt førerretten ubetinget og har begået nyt forhold inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden.

5.2. Udvalgets overvejelser og forslag

Udvalget har fundet, at sanktionsfastsættelsen i sager om overtrædelse af færdselslovens § 54 så vidt muligt bør ske efter retningslinjer, som er ensartede med sanktionsfastsættelsen i sager om spirituskørsel. Begrundelsen herfor er, at overtrædelser af færdselslovens § 54 kan være lige så farlige for færdselssikkerheden som spirituskørsel. Udvalget har i den forbindelse peget på, at kørsel af motordrevet køretøj under påvirkning af euforiserende stoffer forøger risikoen for færdselsulykker. Dette gælder navnlig, hvis de euforiserende stoffer virker i sammenhæng med alkohol.

5.2.1. Straf

5.2.1.1. Overtrædelse af den foreslåede nulgrænse

Udvalget har foreslået, at straffen for overtrædelse af den foreslåede nulgrænse for kørsel med bevidsthedspåvirkende stoffer i blodet skal svare til straffen for overtrædelse af færdselslovens § 53, stk. 1, om spirituskørsel med en promille på 0,51. Udvalgets forslag vil indebære, at der i førstegangstilfælde skal udmåles en bødestraf svarende til en halv måneds nettoløn.

Udvalget har anført, at der vil kunne dømmes for overtrædelse af nulgrænsen – ligesom for spirituskørsel – uanset om det kan påvises, at føreren faktisk har været påvirket af det pågældende stof. Udvalget har endvidere anført, at det ikke vil være praktisk muligt at operere med en højere koncentration af et stof end, at nulgrænsen er overskredet.

Også når det drejer sig om gentagelsestilfælde, har udvalget foreslået, at en overtrædelse af nulgrænsen skal straffes som spirituskørsel med en promille på 0,51. Dette vil indebære, at straffen i andengangstilfælde udmåles til fængsel i 10 dage, i tredjegangstilfælde til fængsel i 20 dage osv.

I tilfælde af spirituskørsel efter færdselslovens § 53, stk. 1, gøres fængselsstraffen, første gang den udmåles, som udgangspunkt betinget med vilkår om samfundstjeneste eller alkoholistbehandling. Udvalget har foreslået, at en fængselsstraf for overtrædelse af nulgrænsen tilsvarende kan gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste eller behandling mod narkotikamisbrug første gang, den udmåles. Som ved spiritus-